

Anul 63

Seria II-a

Nr. 680

ALBINA

REVISTA SAPTAMINALA A AŞEZAMINTELOR CULTURALE

Miercuri

4 ianuarie 1961

8 pagini

15 bani



OMAGIU PARTIDULUI

Sculptură de C. BARASCHI

COMOARA SLOVELOR

Mersul paşnicei bătălii era urmărit pe o hartă amănunţită a comunei, aflată la căminul cultural. În fiecare zi bibliotecarul şi directorul căminului cultural mergeau din poartă în poartă cu servieta doldora de cărţi. A doua zi dimineaţa înfingeau steguleţe roşii pe hartă, semn că în casele respective sînt acum cititori. În urma acestei strategii simple, cei vizitaţi făceau primii paşi în lumea necunoscută de ei pînă atunci, a cărţilor, şi îşi sporeau simţitor încrederea în forţele proprii. Şi în fiecare zi se înmulţea numărul steguleţelor roşii...

S-a petrecut această bătălie la Apold, în raionul Sighişoara. Dar, tot atît de bine putea să se petreacă şi în altă parte. La Boldu, prin părţile argeşene, să zicem. S-o urmărim puţin pe bibliotecara de aici cum intră, ca din întimplare, la rîte un sătean. Şi tot

PE RĂBOJ

XXXXXXXXXXXX

„din întimplare”, bineînţeles, are cu dînsa o carte din care se apucă să citească cu voce tare. Şi astfel, cartea cîştigă pas cu pas tot mai mulţi prieteni entuziaşti şi statornici.

În această luptă, paşnică, cei ce sînt cuceritori se transformă în cuceritori; ei intră în stăpînirea comorii de care înainte nu ştiau, pe care înainte n-o preţuiau. O dată cuceritori de partea cărţii, încep să caute cu nesăţ această comoară neobişnuită care se înmulţeşte cu atît mai mult, cu cît se înfruptă mai mulţi din ea. Stau noaptea, după zile de trudă, nesimţind oboseala, ca s-o aile. Pasionaţii sînt de găsit pretutindeni. La oraşe şi sate, în marile centre muncitoreşti ca şi în cel mai izolat cătun.

L-am aflat mai deunăzi adîncit în lectura unui volum de Shakespeare, pe colectivitul Constantin Lungeanu din Branîştea, regiunea Galaţi. Citise omul peste 50 de cărţi într-un an de zile. Adică o carte în mai puţin de opt zile, sau, mai bine zis, opt seri, fiindcă în timpul zilei colectivitul Lungeanu e la muncă, în brigadă. Cu alt prilej am ascultat-o pe tînăra Elena Apostol din comuna Folteşti, ţinînd o recenzie la căminul cultural. Aş fi rămas cu convingerea că e învăţătoare sau profesoară, dacă brigadierul Nicolae Dumitriu nu mi-ar fi vorbit de colectivista fruntaşă Elena Apostol din brigada lui... Da, cultura devine realmente din ce în ce mai mult un bun al celor ce produc totul, fabricile şi piinea, blocurile şi lăcaşele de cultură.

Ce-ar fi să ne imaginăm un moment o hartă a mersului bătăliei pentru cultură, pe scara întregii ţării? Oare cite steguleţe roşii ar trebui să se confecţioneze pentru toate casele din ţară unde sînt cititori? Milioane, Milioane de cititori. Iată un lucru extraordinar, tocmai pentru că în zilele noastre a devenit ceva obişnuit.

E. MARTON

DECRET

pentru fixarea datei alegerii deputaţilor în Marea Adunare Naţională şi în sfaturile populare şi pentru stabilirea numărului şi delimitarea circumscripţiilor electorale ale Marii Adunări Naţionale

Prezidiul Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Romine decretează:

Art. 1. Alegerile de deputaţi pentru Marea Adunare Naţională, precum şi pentru toate sfaturile populare vor avea loc la data de 5 martie 1961.

Art. 2. Numărul şi delimitarea circumscripţiilor electorale pentru alegerea deputaţilor în Marea Adunare Naţională sînt cele stabilite în tabelul anexă care face parte integrantă din prezentul decret.

Preşedintele Prezidiului
Marii Adunări Naţionale,
ION GHEORGHE MAURER

Secretarul Prezidiului
Marii Adunări Naţionale,
GHEORGHE STOICA

Bucureşti, 3 ianuarie 1961.
Nr. 1 — 1961.

Pentru alegerile de deputaţi în Marea Adunare Naţională ce vor avea loc în ziua de 5 martie 1961, Prezidiul Marii Adunări Naţionale a stabilit numărul de 465 circumscripţiilor electorale repartizate după

Arges 29 circum-

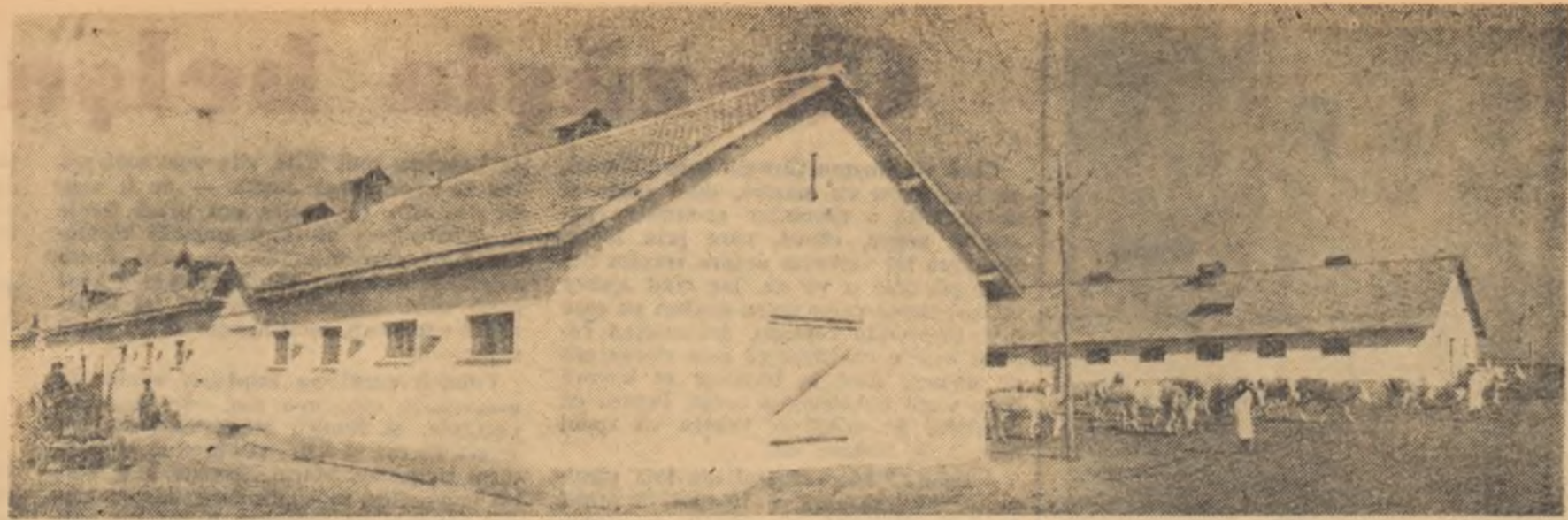
acău 27 circum-

mat 31 circum-

- 4. — Regiunea Braşov 26 circum-
- 5. — Regiunea Bucureşti 42 cir-
- 6. — Regiunea Cluj 30 circum-
- 7. — Regiunea Crişana 22 circum-
- 8. — Regiunea Dobrogea 12 cir-
- 9. — Regiunea Galaţi 27 circum-
- 10. — Regiunea Hunedoara 16 cir-
- 11. — Regiunea Iaşi 26 circum-

- 12. — Regiunea Maramureş 19
- 13. — Regiunea Mureş-Autonomă
- 14. — Regiunea Oltenia 39 cir-
- 15. — Regiunea Ploieşti 36 cir-
- 16. — Regiunea Suceava 25 cir-
- 17. — Oraşul Bucureşti 34 cir-
- 18. — Oraşul Constanţa 4 circum-
- Total : 465.

350



O parte a complexului de clădiri zootehnice ale g.a.s Barboși, regiunea Galați.

SĂ CREĂM UN NUCLEU PROPRIU DE ANIMALE

Spririn concret gospodăriilor colective

Problema dezvoltării sectorului zootehnic trebuie privită atit sub aspectul sporirii numărului de animale, cit și, mai ales, a productivității lor. În ultima analiză, veniturile de pe urma unei ferme de vaci de lapte, spre exemplu, cresc în măsură în care sporește producția de lapte pe fiecare cap de vacă furajată. Se știe, totodată, că sporul realizat face să scadă prețul de cost al laptelui. Sporirea producției de lapte pe fiecare cap de animal nu se realizează însă oricum. Ea depinde de mai mulți factori. În primul rind trebuie să chibzuim: Ce fel de animale creștem? De aici necesitatea imperioasă a selecției, adică a formării unui nucleu de animale de mare randament. Se pune apoi și o altă întrebare: Cum îngrijim animalele ca să-și mențină și să-și sporească productivitatea? Ne-am preocupat de construirea unor adăposturi corespunzătoare? Am luat măsuri de asigurarea unei furajării corespunzătoare, de apărarea sănătății animalelor prin respectarea regulilor de igienă și asistență veterinară? Aceste măsuri cer, la rindul lor, pe lângă stăruință și hărnicie, un minim de cunoștințe pe de-o parte, iar pe de altă parte spririn concret și eficient din partea cadrelor de specialitate.

Rindurile ce urmează vor oglindi, succint, măsurile luate în privința sporirii numărului animalelor și, deosebi, al vacilor cu lapte de mare randament și asigurarea unui spririn calificat gospodăriilor colective din cuprinsul raionului nostru.

La 1 decembrie 1960, în cadrul raionului Sibiu încercătura de bovine la suta de hectare a ajuns la 30 taurine, din care vaci cu lapte 14 capete. O serie de gospodării colective au obținut rezultate demne de toată lauda. Colectiviștii din Șura Mică, bunăoară, au la suta de hectare, 58 taurine, din care vaci cu lapte 36, cei din Ocna Sibiului, 44 taurine din care 22 vaci, iar gospodăria colectivă din Cîsnădioara 40 taurine din care 20 vaci. Urmează apoi un număr de gospodării colective a căror încercătură la suta de

hectare este între 30-35 capete bovine, din care 15-20 vaci cu lapte. Pentru obținerea acestor rezultate au depus o activitate stăruitoare atit consiliile de conducere ale gospodăriilor colective, cit și organele de partid și de stat raionale și locale. Această activitate a început imediat după consfătuirea de la Constanța. Analiza situației pe raion a dovedit că, deși în raionul nostru sint condiții prielnice creșterii animalelor, realizările existente la cea dată erau cu totul nesatisfăcătoare. Concluzia? La condițiile prielnice mai trebuiau adăugate măsuri concrete și mai ales o competență îndrumare și spririn eficace gospodăriilor colective.

La indicația și cu spririnul efectiv al comitetului raional de partid, comitetul executiv al sfatului popular raional, prin secția agricolă, a îndrumat aparatul de specialitate să se preocupe cu multă atenție de unitățile de care răspunde fiecare în parte. Sfatul popular raional a luat măsuri de asigurare a gospodăriilor colective cu pășuni de cea mai bună calitate pe bază de contract.

O dată cu aceasta gospodăriile colective au fost îndrumate să execute pe parcurs lucrări de întreținere a pășunilor, prin curățirea lor periodică și mai ales prin aplicarea îngrășămintelor, urmărindu-se totodată o rațională folosire a pășunilor prin pășunatul sistematic pe tarlate. Insușindu-și indicațiile plenarei C.C. al P.M.R. din 3-5 decembrie 1959, unitățile agricole socialiste din raionul nostru au dat importanța cuvenită insilozării porumbului. Anul trecut s-a ajuns la 10 tone siloz pe cap de vită mare și 5 tone pentru tineret.

Comitetul executiv al sfatului popular raional acordă o mare atenție răspindirii celor mai înaintate metode de muncă. Succesele obținute de gospodăriile colective fruntașe omintite la început sint imbucurătoare. Sint însă unele ca cele din Slimnic, Glimboaca, Săcădate și alte citeva care au rămas în

urmă cu sporirea numărului de animale pe de-o parte, iar pe de altă parte și cu producția de lapte. Astfel, în timp ce producția medie pe raion este de 2.000 litri pe oap de vacă furajată, în timp ce la gospodăriile colective din Ruși, Turnișor, Șelimbăr și Alămor, producția de lapte este de 2.400-2.800 litri, la cele din Slimnic, Glimboaca, Săcădate se obțin doar 1.500-1.800 litri, producție mult prea mică față de posibilitățile existente în raionul nostru. Firește că în asemenea condiții prețul de cost al laptelui în aceste gospodării este mai ridicat și, în consecință, veniturile realizate sint mai mici. Se cerea deci ca metodele bune și priceperea celor din gospodăriile fruntașe să fie larg răspindite în tot cuprinsul raionului. Ca atare, secția agricolă raională a organizat în acest an două consfătuiri la care au participat brigadierii și lucrătorii din sectorul zootehnic, care au dobîndit cele mai bune rezultate atit în creșterea tineretului, cit și în sporirea producției de

lapte. În cadrul acestor consfătuiri, pe lângă că s-a făcut un prețios schimb de experiență privind furajarea, adăpostirea și îngrijirea conporală a animalelor s-a hotărît și luarea unor măsuri organizatorice. Cu acest prilej au fost stabilite unitățile cu posibilitățile cele mai largi pentru creșterea tineretului bovin. Astfel, gospodăriile colective din Bradu și Cîsnădioara vor crește cite un lot de 100 de viței de rasă „Pinzgau”, iar cele din Șura Mică și Cristian vor crește cite 200 viței de rasă „Siementhal”. Aceste unități, pe baza datelor ce se urmăresc la toate gospodăriile colective, vor cumpăra tineretul femel provenit de la vacile cu producție mare, pe care il vor crește în condiții speciale, furnizindu-se din acest material mataea de viitor a animalelor de producție în gospodăriile colective din cuprinsul raionului. Noi considerăm această măsură deosebit de bună, ținînd seama de răspunderea cu care trebuie privită munca de selecție și for-

mare a viitoarelor ferme de vaci de mare productivitate. O altă măsură este îndrumarea gospodăriilor colective pentru folosirea în construcțiile ce le fac a resurselor locale. Și în această problemă schimbul de experiență a fost de mare folos. Astfel a fost discutată experiența colectiviștilor din Șelimbăr, Racovița, Noul Hamba, unde valoarea grajdurilor pe cap de vacă nu trece de 600 lei.

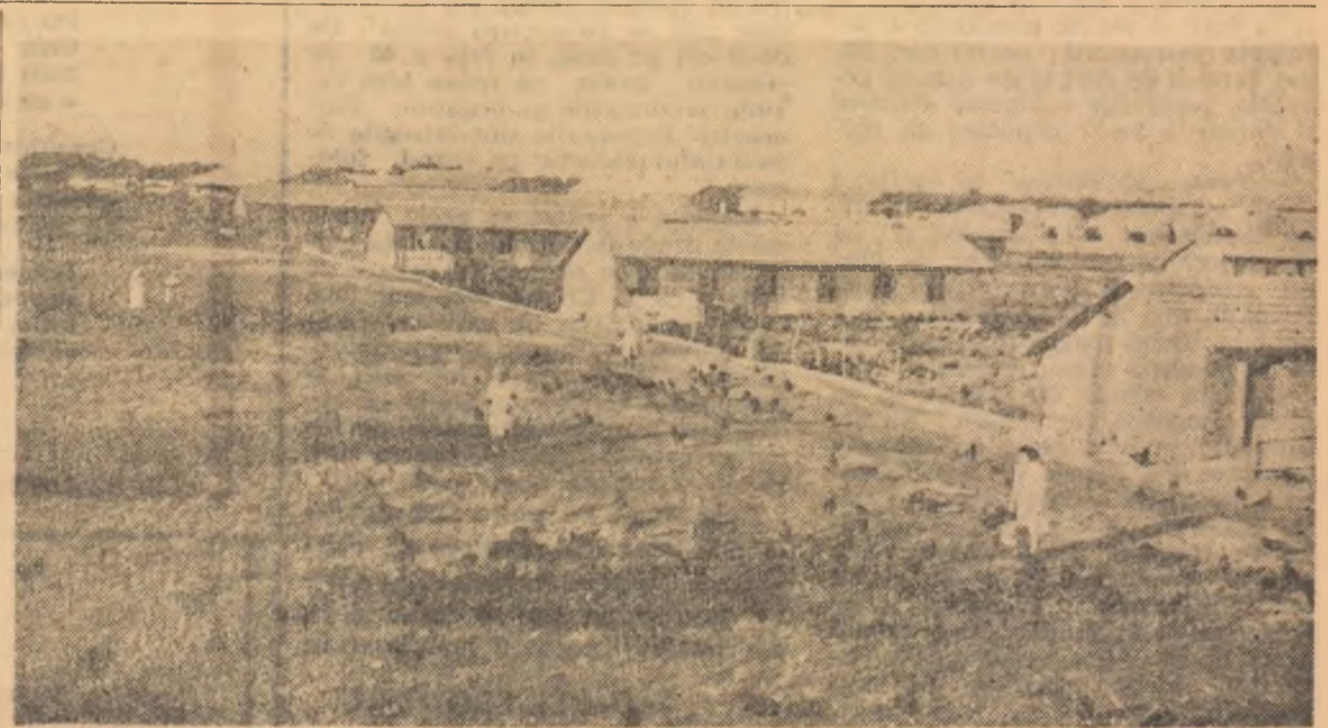
Secția agricolă a luat măsuri pentru îndrumarea calificată a gospodăriilor colective. Cadrele de specialitate: ingineri, medici veterinari, tehnicieni, au primit în grija lor cite o unitate de care vor răspunde pe tot ciclul de producție al unui an, atit sub aspectul realizării sarcinilor de plan, cit și al creșterii nivelului profesional al membrilor colectiviști, întăririi economice și organizatorice a gospodăriilor colective, reducerii prețului de cost al produselor animale, astfel ca în lumina indicațiilor date de Congresul al III-lea,

al P.M.R., fiecare gospodărie colectivă să ajungă într-un timp cit mai scurt la nivelul celor fruntașe.

Convingindu-se de necesitatea sporirii efectivelor de animale, care în cursul anului 1960 au asigurat gospodăriilor colective din raion peste 50 la sută din veniturile totale bănești, colectiviștii din cuprinsul raionului nostru și-au propus ca în anul 1961 să sporească cu 100 la sută efectivul la taurine și cu 120 la sută la vaci de lapte. La ovine se va ajunge ca la sfîrșitul anului viitor să crească numărul de la 156 la 230 la suta de hectare. Cu 200 la sută vor spori nutrețurile insilozate.

Îndeplinirea acestor măsuri va face ca în gospodăriile colective din raionul nostru să se realizeze o importantă creștere a numărului de animale de mare productivitate.

NICOLAE ORLAȚEANU
șeful secției agricole a sfatului popular raional Sibiu,
regiunea Brașov.



Colectiviștii din Cobadin, regiunea Dobrogea, obțin venituri de pe urma sectorului zootehnic. În fotografie: ferma de pășări a gospodăriei colective.

În sudul regiunii Oltenia, la numai patru kilometri depărtare de Dunăre, se întinde comuna Catane. Aici, ca și în multe comune și sate oltenesti, s-au produs în anii regimului nostru democrat-popular profunde transformări. Dacă mergi chiar numai așa, la întimplare pe una din străzile comunei, nu poți să nu te oprești și să nu admiri casele mari și frumoase, trainice ce s-au ridicat în ultimii ani. Dar ceea ce este deosebit de important, e faptul că aici becurile electrice au luat definitiv locul lămpilor cu gaz.

Hotărîrea de a se trage lumină electrică în sat s-a luat în toamna anului 1959 într-o adunare populară. Atunci, deputatul raional Mihai Pădureanu, a arătat că stă în putința lor ca odată cu colectivizarea întregului sat, să înceapă și acțiunea de electrificare.

Cei din Perișoru, Rasu, Afumați, au început electrificarea încă din toamna anului 1958. Trebuie neapărat să le urmăm exemplul, și asta cit mai curînd, a spus el.

Propunerea a mers la inima tuturor și a fost aprobată cu puternice aplau-

ze, și nu mult după aceea s-a trecut la acțiune. După calculele făcute s-a stabilit că suma cheltuielilor ajunge la cifra de 105.116 lei. Suma s-a strîns într-un termen scurt, apoi colectiviștii în frunte cu deputații Ștefan Sfetcu, Iordache Simion, Iordache Florea, au trecut la fapte. 700 de stîlpi au fost transportați din pădurea Piscul Vechi

citorii uzinei s-au angajat ca în cîns-tea celui de al III-lea Congres al partidului să termine primele lucrări. Și așa s-a întimplat. Lucrarea a fost gata cu două luni înainte.

Peste sat a poposit inserarea. Oamenii așteptau nerăbdători. Știau cu toții că pe la ceasurile opt se va da cale liberă curentului elec-

aproape 80 de ani și credeau că n-or să mai apuce să vadă lumina electrică în Catane. Și iată că faptul s-a împlinit acum, în anii puterii populare. Sint fericiți. S-a împlinit încă o dorință a lor. A doua după înființarea colectivei. Acum, pot asculta în liniște muzică frumoasă, întorcînd numai butonul aparatului de radio pe care l-a cumpărat de curînd fiul lor.

Aproape toți colectiviștii și-au tras lumină. Dar cei din Catane nu s-au oprit aici. Acum se lucrează la radioficarea satului. Lumina electrică se întinde tot mai mult în satele regiunii. De altfel, în ultimii ani s-a extîns mult în regiunea Oltenia rețeaua de electrificare rurală. Numai în ultimii doi ani a pătruns lumina electrică în 90 de comune. Pină acum au fost electrificate în întreaga regiune 218 comune. Cifra aceasta capătă o semnificație și mai mare la gîndul că sub regimul burghezo-moșieresc, în întreaga Oltenie, erau doar 11 sate electrificate.

MARIA CHIRULESCU

Lumină electrică în satul Catane

și fixați în gropi pe o distanță de 24 kilometri. Prin ajutorul primit din partea sfatului popular raional și a muncitorilor de la Uzina „7 Noiembrie” din Craiova — care le-a pus la dispoziție motorul necesar uzinei electrice — în citeva luni întreaga instalație a fost gata. Mai trebuie menționat aici un lucru deosebit de semnificativ: mun-

tric. Cei de la uzină însă aveau să facă încă o surpriză plăcută sătenilor, și iată că la ora 6, becurile au prins să lumineze puternic.

A fost o bucurie fără margini în sat. „Reușirăm și noi să facem zi din noaptea” — a spus din mulțime colectivistul Gheorghe Băltărețu. Printre cei prezenți erau și socrii lui Sandu Petrescu. Au

încă în colectivă, vă cu colectivității, ntr-adevăr, așa se

amului, apelul bri-aga sală :

ăbim zorim să fim, m"

răsiț scena, iar în minile, nimeni n-au hotărâți să conte. Și au fost bucuri pune problemele

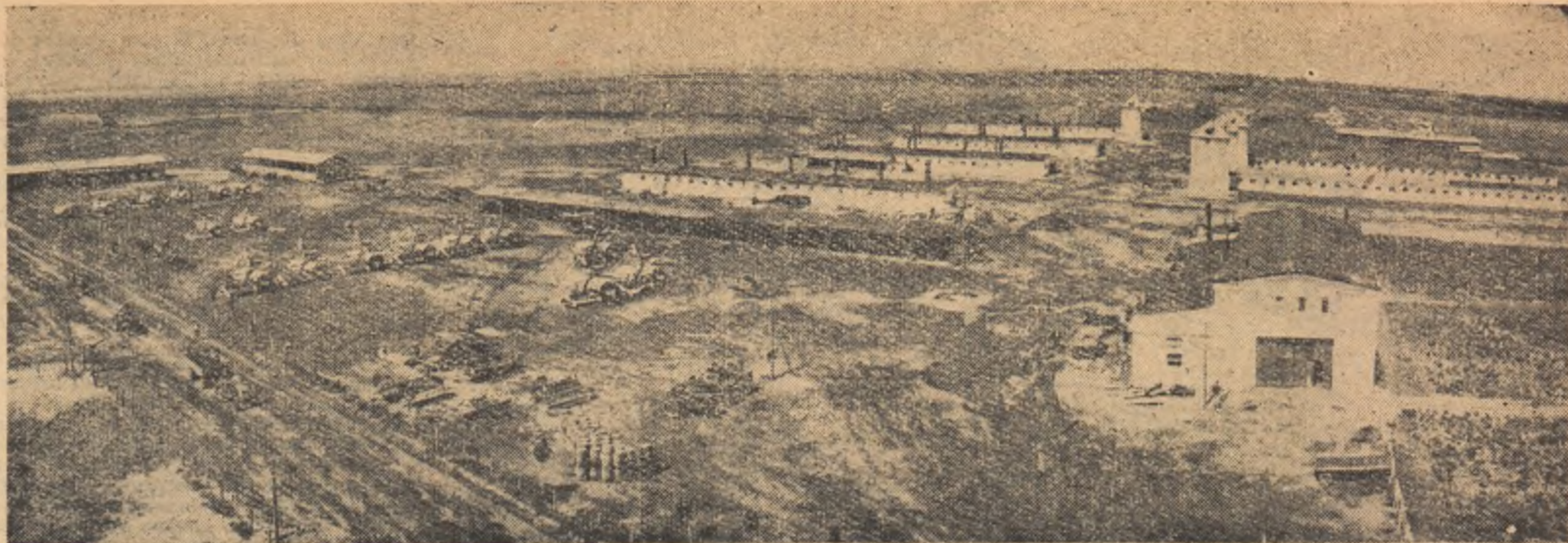
ă însă și mai bine, na nu prea îndehi, i-au invitat să și n-a trecut decit tilmirea de la căi 25 de țărani în-a pornit spre Că-acolo o zi întreări, casele colec-poduri și au coborît în grajduri, au is-au întors la Stă-adevăr numai co-duce adevărata

l apare acest arti-ți să mai fie doar gospodăriei colec-că după seara cul-după vizita la Că-dintre întovărășiți nscriere în gospo-

negru, clisos, fi hotărârea cu celtă, cum își aș-cu masa îmbelșu-

JANA MAXY

U



Gospodăria agricolă de stat Mărgineni, regiunea Galați. Vedere generală.

Drumețul care poposește vara aici nu știe ce să facă mai întâi : să admire în depărtare culmea Ineului, albă și masivă, de o neasemuită frumusețe sau să se piardă prin nesfârșitele și ademenitoare livezi de pomi fructiferi.

Dacă nimeresti toamna, când pomii sînt încărcăți de rod, belsugul fructelor și varietatea culorilor îți încîntă ochiul. Parfumul poamelor coapte, mai ales al merelor, te îmbată. Dar acest bazin fructifer este destinat mai ales mărilor. Soiurile : Pătul, Jonathan, Parmen auriu, Renete-Blenheim, Renete-Ponfelia și altele, se dezvoltă în condițiuni deosebit de favorabile. Nici părul nu-i merge rău. Doar pe pinzele pictoriilor vezi pere atît de frumoase ca aici. Soiurile Curc, Untoase Bosc, Williams, Klape și altele, dau cele mai bune rezultate. Prune din soiurile Bistrița, Vinăt de Italia, Renglote : aurii, vinete, galbene, ocupă o bună parte din bazinul pomicol. Cireșii și vișinii își au și ei locul de frunte.

Nu întîmplător acum zece ani a luat ființă aici Stațiunea Experimentală Pomicolă Bistrița, căreia îi revin sarcini deosebit de importante în ceea ce privește pomicultura. Într-adevăr, obiectivul principal al stațiunii este găsirea metodelor cele mai potrivite pe regiune, pentru ca de pe unitatea de suprafață și pom să se obțină cît mai multe fructe și de calitate cît mai bună. Stațiunea își atinge acest scop prin recomandările care le face, dar mai ales prin acțiunile directe, potrivit fiecărui anotimp.

În prezent bazinul pomicol Bistrița se întinde pe o suprafață de 2.500 hectare, dar el trebuie să ajungă la

Bogate LIVEZI BISTRITENE

3.500 hectare. Planul va fi îndeplinit prin scarificarea terenurilor în pantă, care nu corespund culturilor agricole. Mărul, care în prezent ocupă 50 la sută din suprafață, va trebui să ajungă la 60 la sută. Părul, de asemenea, de la 5 la sută, va ajunge la 8 la sută, iar cireșul, care în prezent ocupă numai 2 la sută din suprafață, va ajunge în curînd la 6 la sută.

Asigurarea materialului săditor se face cu grijă, dîndu-se prioritate sortimentelor stabilite, potrivit raionării. Stațiunea indică metoda de plantare, dînd îndrumări cadrelor

tul, cum să se facă tăierile la ramă pentru ca pomul să rodească și să crească. Nu se va neglija nici faptul că pomii au mulți dușmani. De aceea se va arăta cum trebuie combătute bolile și dăunătorii, cum se prepară soluțiile.

Activitatea în stațiune nu se întrerupe niciodată. În prezent se scot pomii și se predau delegaților din gospodăriile agricole de stat și colective, se fac gropi pentru plantări experimentale pe o suprafață de 30 hectare cu măr, cireș ; se desfundă terenul pe o întindere de 10 hectare la 60 cm. adîncime, pentru replan-

... producția de fructe va putea ajunge în 1965 la circa 1.700.000 tone...

(Din Raportul prezentat de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej la cel de al III-lea Congres al P.M.R.)

din gospodăriile colective și de stat. În acest scop, iarna trecută, stațiunea a ținut un curs cu inginerii și brigadierii din toată țara. Cursul a fost mult apreciat și a dat bune rezultate. În vară, stațiunea a făcut demonstrații la locul de muncă, în gospodăriile colective. S-au luat loturi experimentale de 2 hectare pînă la 5 hectare pe care s-au aplicat toate măsurile recomandate.

În iarna aceasta, un accent deosebit se va pune pe cursurile ce se vor organiza cu președinții și brigadierii din gospodăriile agricole colective. La aceste cursuri se vor arăta : metoda de plantare a materialului săditor, apoi modul de întreținere a plantațiilor, cum să se dea îngrășămintele, cum să se lucreze pămîn-

tare cu viță de vie. În siloz se verifică și se aranjează fructele. Pe timpul iernii rozătoarele fac pagube însemnate, de aceea în prezent este pe sfîrșite operațiunea de învelirea pomilor la trunchiuri. Tot acum e timpul prielnic de amenajarea drenurilor și canalelor de scurgere la terenurile în pantă.

Datorită acestor măsuri, stațiunea a reușit să înlăture periodicitatea în producție. De zece ani se obțin recolte ritmice, vară de vară. De pe un teren experimental stațiunea a obținut aproape două vagoane și jumătate de mere Jonathan la hectar. Aceasta constituie o însemnată realizare.

Un grup de ingineri cercetători, din care nu lipsesc elementele

tinere, entuziaste, nici cele vîrstnice, cu experiență, asigură latura pepinieristică cu speciile stabilite și soiurile cele mai bune. Se știe că la noi, pînă acum, lucrările s-au făcut pe portaltol sălbatic. În ceea ce privește mărul, la un hectar nu puteau intra mai mult de 150 de pomi. Experimentîndu-se portaltolul vegetativ, s-a ajuns la plantațiile pitice, pe care se pune multă bază în prezent. Avantaje : 860 de pomi la hectar (în loc de 150), în al treilea an intră pe rod (nu în al șaptelea), lucrările de întreținere se fac mult mai ușor. Din al patrulea an se obține un vagon de mere la hectar, față de numai 6.000 kg. cît se obțin din celelalte livezi.

Se pune deci baza pe culturile intensive, de mare productivitate, părăsindu-se treptat cele extensive, cu o rentabilitate mai scăzută. Inginerul cercetător Gherghi Andrei se ocupă cu analiza fructelor din punct de vedere chimic. El este și secretarul științific al stațiunii. Cu multă însuflețire vorbește el de frumoasele rezultate obținute. Dar nu numai el, ci întregul colectiv al stațiunii muncește cu entuziasm pentru refacerea și extinderea patrimoniului pomicol în bazinul Bistrița. În curînd, livezile bistritene vor cunoaște un și mai mare avînt de dezvoltare.

VASILE FULGEANU

ARII

1. Le era însă rușine de oameni și un pas de bătaie. În sinea lor, ce-ar fi ieșit dacă s-ar fi încăruți și vînjoși. luciau ca vadagii în colectivă atea de orezării din josul canală i treacă pe lingă parcelele lui umătatea dinspre motopompă. capte-a-n cap. Colectiva cumpă-motopompă și alimentarea cu apă pe canal trecea întotdeauna Belivan. Era o înțelegere tacită, pe care na al doilea. De vorbit, vorbeau ai puțin cu puțință. Pe uliță, dacă e ei trecea neapărat pe partea u niciodată alături. Nevestele lor fuseseră prietene. Acum se lucru ar fi fost o trădare să intre în cu fosta prietenă, de vreme ce el soțului ei. itea în suflet ca un ghimpe, mai aria colectivă, unde vechile ran. Oricare dintre ei își spunea că lălalt ar veni să-i întindă mîncă, ă bună.

2. Ieri, deci cu vreo trei săptămîni începu la fel ca totdeauna. Belivan. destul de anevoios. Tîmplarii nu principal. Pentru cele secundare ceea, Cinaru și Belivan alimentau talazul cîte un șanțuleț lat de ea la nivelul dorit, astupau șanț-pleau parcelele lui Cinaru, apoi îngrijea Belivan. Treaba asta alețele, sub presiunea șuvoiului, rtă din strîmtoare, ar fi pomostit ce pornea apă, cei doi vadagii n șanțuleț, ba astupînd un altul, ar fi zis că sînt niște capre. Belivan stătea ca de obicei pe un două șanțulețe, la parcelele în-

OREZARII

3



vecinate cu ale lui Cinaru. Stînd și fumînd, observă că apa vine mai tare ca de obicei. Cercetă cu privirea fiecare taluz. La al treilea, numărînd de jos în sus șanțulețul săpat de Cinaru se surpase. Apa mîncă din el vîzînd cu ochii. Buza taluzului se năruia mereu.

— Gheorgheee ! — se pomeni strigînd Belivan.

Cinaru nu-l auzi. Se afla tocmai în cel alt capăt al orezării. Șanțul se lătise de vreun metru, apa cădea cu spume. „O să culce toată parcela”, gîndi Belivan

OREZARII

4

Lepădă țigara și se repezi acolo, strigînd cît îi ținea gura :
— Săi degrabă, Gheorghe, tu n-ai auzi ?
Cinaru se întoarse, călă încoace, dar nu se urni din loc pînă nu pricepu despre ce e vorba. Cînd ajunse, îl găsi pe Belivan întins peste gura șanțului. Închisese spîrlura cu trupul lui.
— Ce stai, pune-mi repede pămînt la spate ! — gîfii Belivan. — Pune că ține !
— Pun, uite că pun.
— Am încercat eu și singur, da' n-a mers. Bătucește cu piciorul.
— Acuș, acuș.
Spîrlura fu astupată. Belivan se ridică întîi într-un cot, apoi în genunchi. Cinaru îl sălta de umeri.
— Măi, ce treabă ! Te-ai înnomolit tot.
— Lasă, că...
— Da' cum de-ai văzut ?
— Așa, mă uitam.
— Să fi știut, nu te lăsam eu... pe parcela mea...
— Ce mai, e și-a mea, a noastră. Parcă tu, dacă erai în locul meu...
Cinaru continua să-l țină de umeri.
— Și-acum, cît o să mă ții așa ? — se scutură Belivan.
— Mă uit că ești ud leocarcă. Ia flanela asta a mea.
— Vezi-ți de treabă, nu te dezbrăca. Hai mai bine să isprăvim și plec acasă.
— Am eu grijă. Tu du-te. Să bei o țuică, ceva, că e cam frig.
— Nu, nu plec. Întîi să isprăvim.
— Știi ce, atunci o bem împreună.
— Ce ?
— Țuică, măi frate. Ce zici ?
— S-a făcut. Da' la mine !
— Vedem noi.
Trecură din nou la treabă și după ce făcură alimentarea, Cinaru repetă propunerea.
— Ei, mergem ?
— Așa nu pot — zise Belivan. Să dau întîi pe-acasă, să mă schimb și eu.
— Atunci... Ia-o și pe nevastă-ta.
— Știu și eu, s-o iau ?
— Negreșit !
— Să vezi ce ochi are să facă !
— Da' a mea ?
Și izbucniră amîndoi într-un rîs plin, sănătos, nestăvilit.



Maniștanși din Casbah (Algeria). Ei poartă pancarte cu inscripția: „Trăiască Frontul Eliberării Naționale!”

Cronica evenimentelor internaționale

Manevrele colonialiștilor francezi în Algeria

Curcile guvernante din Franța se fac luntre și punte să dea problemei algeriene o rezolvare cât mai pe placul lor. În acest scop, aceste cercuri au recurs la o serie de manevre, dintre care ultima este aceea cu referendumul ce urmează să aibă loc la 8 ianuarie în Franța și Algeria. În cursul acestui referendum, alegătorii vor trebui să răspundă la întrebarea: „Aprobați proiectul de lege în legătură cu autodeterminarea populației din Algeria și cu organizarea puterii de stat din Algeria până la autodeterminare prezentat spre examinare poporului francez?”.

Din câte se vede întrebarea a fost astfel formulată încât să aducă cât mai multe răspunsuri afirmative, dat fiind faptul că atât în Franța cât și în Algeria există un mare număr de adepți ai autodeterminării. Numai că, socotelile făcute în cabinetele capitate ale oficialităților franceze nu se prea potrivesc cu realitățile de pe teren.

În Algeria ca și în Franța sînt tot mai mulți aceia care-și dau seama că planul lui De Gaulle cu privire la o „Algerie a algerienilor” este o mascaradă abil ticluită, și de aceea resping cu indignare acest plan. În această privință este grăitoare poziția Partidului Comunist Francez care s-a declarat de la început împotriva proiectului de lege guvernamental referitor la Algeria și a cerut, într-un apel adresat alegătorilor, să răspundă „NU” la referendum. O poziție asemănătoare au adoptat și partidul socialist unitar, Confederația Generală a Muncii și un mare număr de organizații obștești din Franța.

În ceea ce privește atitudinea majorității populației algeriene, referendumul — se poate spune — că a și avut loc. Ea a răspuns la acest referendum printr-un „NU” categoric. Și acest lucru s-a văzut clar cu ocazia ultimelor evenimente din Algeria, cînd zeci de mii de algerieni au demonstrat sub lozincile: „Trăiască Frontul de Eliberare Națională!”, „Trăiască Ferhat Abbas!”, „Algeria a algerienilor!”...

Referendum înseamnă de fapt o consultare a întregului popor spre a hotărî prin vot asupra unei probleme de stat de importanță vitală. Oricine își poate închipui însă cum va putea poporul algerian să-și spună deschis părerea, atîta timp cît votul se face în condițiile existenței în Algeria a unei armate franceze de peste 500.000 de oameni și cînd — așa cum anunșă ultimele știri — guvernul francez a luat măsura să trimită flota militară franceză din Marea Mediterană în apropierea coastelor Algeriei,

cu indicația ca la nevoie să organizeze debarcări pentru „asigurarea votării”.

Impasul în care se află oficialitățile franceze în problema algeriană nu poate fi soluționat decît prin încetarea războiului din Algeria. Acest război nu poate fi lichidat însă decît numai pe calea tratativelor cu reprezentanții guvernului provizoriu al Republicii Algeria. Poporul algerian nu va accepta niciodată soluții de compromis și el este hotărît, așa cum a declarat Ferhat Abbas, să continue lupta pînă la eliberarea definitivă de sub jugul colonialiștilor francezi.

Evenimentele din Laos

În Laos, după alungarea de la putere a guvernului proamerican condus de Tao Somsanit, a fost adus la cîrmă țării guvernul prințului Suvanna Fumma. Acest guvern a proclamat de la început neutralitatea Laosului și dorința poporului laotian de a stabili relații de prietenie cu toate popoarele lumii. Lucrul acesta n-a fost însă pe placul guvernanților din S.U.A. De aceea, ei încearcă să înlăture de la putere guvernul Suvanna Fumma. În acest scop monopoliiștii din S.U.A. s-au folosit de trădători de teapa generalului rebel Fummi Nosavan și a lui Boun Oum, șeful guvernului marionetă din Laos. Rebelii, sprijiniți cu bani și armament de către S.U.A., au reușit să ocupe o serie de localități importante din țară, printre care și Vientiane, capitala țării.

Trupele guvernului legal al Laosului, în colaborare cu unitățile de luptă Patet Lao, au dat și continuă să dea lovituri zdrobitoare cotropitorilor. În ultimele zile aceste forțe au reușit să elibereze regiuni întinse din Laos, printre care și orașul Xieng-Kuang și capitala provinciei Fong-Sali. Eliberarea orașului Xieng-Kuang, după cum se arată în comunicatul dat publicității de guvernul legal al Laosului „are o mare importanță politică și militară”.

Pentru a justifica intervenția în Laos, cercurile guvernante din S.U.A. au lansat zvonul că trupele nord-vietnameze ar fi invadat Laosul. Falsitatea acestor afirmații este arătată chiar de partenerii S.U.A. Astfel, un purtător de cuvînt al Ministerului Afacerilor Externe al Angliei a declarat recent că „în ciuda afirmațiilor americanilor, guvernul englez nu are dovezi în legătură cu prezența vreunor trupe nord-vietnameze în Laos”. Același lucru îl susțin și oficialitățile franceze.

Washingtonul se află într-o situație penibilă. După cît se vede, nici chiar cei mai apropiați colaboratori ai Americii nu sînt dispuși să dea crezare colomniilor menite să justifice intervenția militară fățișă a S.U.A. și a blocului S.E.A.T.O. în treburile interne ale Laosului.

Terenuri militare în loc de ogoare roditoare

Mărturii tot mai numeroase vin să vorbească despre viața grea a țăranilor din țările capitaliste. Știrile ce provin din diverse țări aflate în sfera pactelor agresive imperialiste N.A.T.O., C.E.N.T.O. și S.E.A.T.O. arată că sute de mii de gospodării țărănești se ruinează ca urmare a rechiziționărilor masive de terenuri arabile în scopuri militare.

În Germania occidentală, de pildă, chiar Ministerul Agriculturii de la Bonn recunoaște că în anul trecut au fost expropriate în scopuri militare 95.000 ha. de pămînt arabil. (De fapt, în ultimii ani au confiscat 400.000 ha., iar anul trecut 120.000 ha.) În Spania, bazele militare și poligoanele de instrucție americane, precum și terenurile puse acum la dispoziția Bundeswehrului se întind pe aproape 100.000 hectare. „Astfel, șomajul și mizeria care bintuie și așa în Spania — scrie ziarul francez „Libération” — au mai năpăstuit alți aproape 100.000 de țărani numai în 1960”.

Așa se petrec lucrurile și în

Chronicle” din Filipine. Ziarul demască faptul că mii de țărani din insula Luzon, cea mai mare din Filipine, au fost siliți să-și părăsească satele pentru a face loc unei baze navale americane. În Coreea de Sud, unde imperialiștii americani și-au dispersat importante forțe militare, milioane de țărani îndură lipsuri. „Sate întregi — recunoaște ziarul „Pusam Ilbo” — au fost ca și rase de pe pămînt atunci cînd unitățile americane de artilerie au făcut exerciții tactice. Suflul exploziilor a năruit cocioabele țăranilor, pentru că aliații foloseau obuze reale, nu de manevră”. De asemenea, ziarul „Teunan Ilbo” arată că „peste 400.000 de țărani au fost alungați în ultimii 6 ani din vetrele lor de către forțele militare aliate” (ocupanții americani — n.r.). Același lucru se întîmplă în Vietnamul de Sud și Tailandă. În Tailandă, de pildă, ca nu cumva țărani din regiunile învecinate cu Laosul să împiedice acțiunile trupelor rebelului Fummi Nosavan, guvernul de la Bangkok a strămutat cu



Oamenii muncii din Japonia manifestînd împotriva bazelor militare americane. Pe pancarte scrie: „Americani, cărați-vă acasă!”... „Există sate fără școli, dar baze militare sînt nenumărate!”

alte țări. Iranul, spre exemplu, țară în care imperialiștii americani stăpînesc mai dihai ca la ei acasă, este un exemplu tipic al mizeriei crîncene în care trăiesc masele largi populare. „Tărănimea, mai ales, — scrie săptămînalul tunisian „Afrique Action” — îndură o viață groznică. Numai în ultimii ani manevrele militare ale C.E.N.T.O. (fostul pact de la Bagdad) au ucis „din greșeală” sute de țărani. De asemenea, zeci de mii de hectare de pămînturi fertile au fost răpîte țăranilor și așa infometaji și lipsiți de pămînt”.

„În locul ogoarelor — terenuri militare, iată cum arată progresul și democrația noastră” — scria ziarul „Maniela

forța peste 25.000 de săteni în alte regiuni. „Această neleguire a fost săvîrșită în urma indicațiilor ambasadei americane din Tailandă” — a declarat la radio prințul Sufanuvong, conducătorul forțelor Patet-Lao.

Asemenea fapte îngrozitoare sînt astăzi la ordinea zilei în așa-zisa „lume liberă” unde domnesc crîncenele legi ale asupririi și exploatării!

P. TĂTARU

In patru rînduri

În Anglia a fost majorat prețul zahărului.

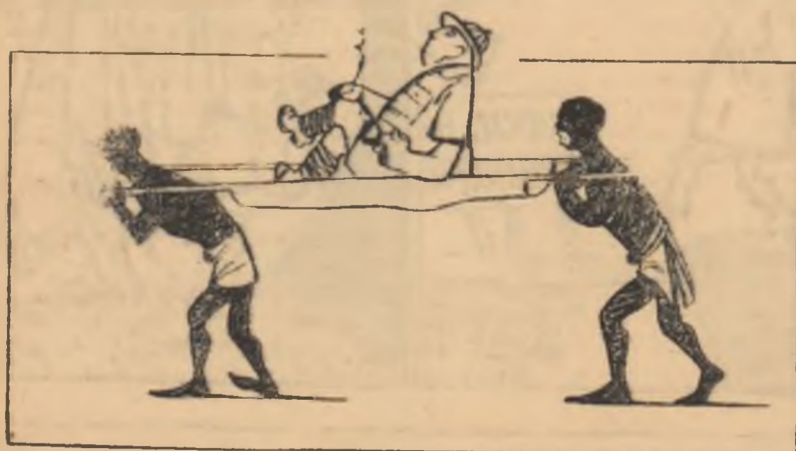
Bind ceai înainte să se culce, Englezul spune lapidar: — La gust o fi zahărul dulce, însă la preț... tare-i amar!

Ziarele guvernului de la Bonn pretind că în R.F.G. nu există nici o mișcare nazistă clandestină.

Afirmația e plină de-adevăr, fără-ndoială. Cum să fie clandestină, Dacă e... oficială?

În ultimii 6 ani S.U.A. au predat Spaniei franchise 22 vase de război. (Ziarele)

De la un timp franchiștii vor să-și tot sporească flota lor: Incep, se pare, să priceapă Că vor intra curînd la apă...



Trecutul...



Și... viitorul colonialismului!

(Desene de V. Vasiliu)

La G.A.C. „I Mai” din comuna Cuza Vodă, regiunea București, funcționează trei cercuri de învățământ agrozootehnic, cu peste 100 de cursanți.



— Ce-i cu registrul ăsta uriaș, tovarășe tehnician? Faci vreun recensământ?
— Nu, e catalogul colectivităților de la cursul agrozootehnic...
(Desen de C. CRĂCIUN)

CU ZIMBETUL

ne BUNTE

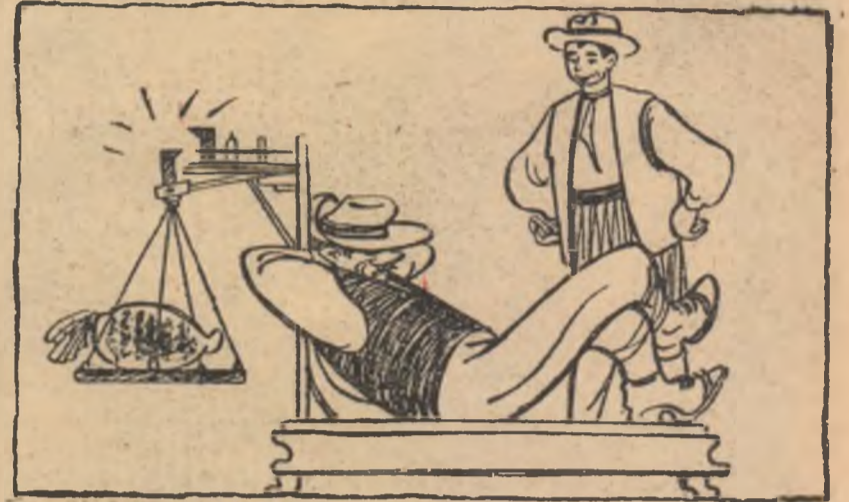
PANOU DE ONOARE

Plutașii de la întreprinderea forestieră Vatra Dornei au transportat pe calea apei 15.800 m.c. bușteni peste planul anual, iar cei de la întreprinderea forestieră Iacobeni — 12.200 m.c.

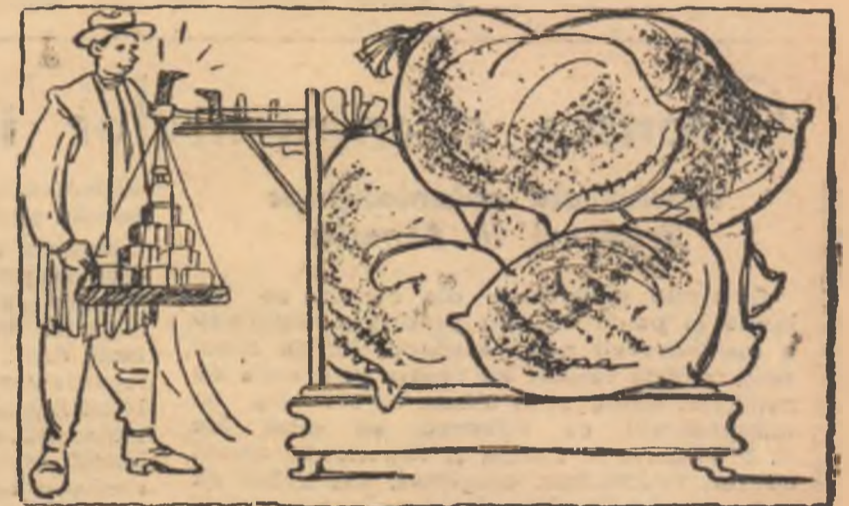
Au muncit cu sîrg plutașii, Căbind plute toată vara. Și-acum iată că plutește Faima lor în toată țara.

I. TERBESCU

DUPĂ MUNCĂ ȘI RĂSPLATĂ



Zile-somn...



...și zile-muncă!

(Desen de V. VASILIU)

PROSOPUL... NĂZDRĂVAN

La mătușa Saveta, care locuiește în comuna Codeni, am picat — cum se spune — pe nepusă masă. Nu ne mai văzusem de aproape patru ani, așa că vă inchipuiți bucurie pe ea cînd a dat cu ochii de mine în poartă. Se uita lung și parcă tot nu-i venea să creadă.

— Bine mă ștergarule — m-a luat ea în primire de cum s-a dezmeticit oleacă — se poate să nu mă anunți tu cu o scrisoare că vii?

Cîteva minute mai tîrziu ședeam la masă discutînd amîndoi despre una și alta.

— Ascultă, tușică — o întreb eu — ce-ți face văcuța aceea despre care îmi scriai că s-a rătăcit trei zile în pădure?
— Ce să facă? Iaca mîنینcă și dă și ea acolo oleacă de lapte.

Spunînd aceasta, mătușa s-a întristat, așa deodată, de parcă ar fi spus cine știe ce veste rea.

— Ce s-a întimplat, tușico? Mi se pare mie, ori ești necăjită? — mă interesez eu. — Dacă-i așa, care-i pricina?

— Lelea Tinca, vecina, dînsa e pricina.

— E bolnavă?...
— Nu ea, vacă.
— Vaca ei?...
— Nu frate, vaca mea!

Ridic din umeri a nedumerire și încerc s-o descos:

— Și ce legătură e între lelea Tinca și boala vacii duminale, mătușă Saveto?

— Păi, Tinca e de vină, că

mi-a vrăjit vaca și mi-a luat laptele pe nevăzute!

— Și unde l-a dus?

— L-a dat vacilor ei!... Acum vacile de care îngrijește Tinca, acolo la ea, la colectivă, dau cîte 15 și chiar 20 de kg. de lapte pe zi, iar vaca mea dă acum numai cîteva kilograme.

— Să știi că s-au înțeles vacile între ele! — rid eu.

Mătușa Saveta mă privește scurt și continuă.

— Dar i-am găsit eu ac de cojoc. M-a învățat o babă: mulg ștergarul.

Eu o privesc năuc, neștiind ce să cred.

— Da! Mîine agăț ștergarul în tindă și-l mulg pînă l-or găsi năbădăile, — repetă ea.

— Cum mătușico? Ai un prosop care dă lapte? Păi, dacă-i așa, dumneata nu mai ai nevoie de vacă!... Dar ia spune, cine a făcut minunea asta de ți-a dăruit un astfel de prosop năzdrăvan? Și — adăugai eu — cum faci cînd duci prosopul la pășune și la apă?

— Păi, nu-l duc la nici o pășune, că doar nu prosopul îmi dă lapte.

— Atunci cine?

— Vaca!

Eu eram din ce în ce mai convins că mătușa e răcită la cap.

— Vaca? Și atunci de ce mulgi prosopul? Pesemne dumneata procedezi de-a-ndoaselea: prosopul îl mulgi și cu vaca te ștergi după ce te speli...

— Măi nepoate, înțelege și tu: mulg prosopul ca să-mi aduc laptele înapoi de la vacile lelei Tinca. E drept că mulg prosopul de trei zile și vacii mele tot nu i s-a întors laptele, dar eu am răbdare și tot mai încerc.

Spre seară am intrat în grajd și-am dat cu ochii de Joiana, o vacă slabă, neingrijită, de-i puteai număra coastele. Părea și bolnavă. Am văzut și vacile lelei Tinca: sănătoase, grase, bine îngrijite. Aflai că lelea Tinca, spre deosebire de mătușa-mea, a intrat de mult în colectivă și că lucrează la ferma de vaci. Era limpede!

Mă înapoi ai în casă:
— Mătușă Saveta, poți mulge nu un prosop, ci zece, poți mulge și un cearșaf de baie, și-o pătură! De la vaca duminale tot puțin lapte o să capeti!...

— De ce, maică?...
— Nu mă miră că nu dă lapte, mă miră că nu își dă sufletul. În loc s-o îngrijești, dumneata te iei după bazaconi. Nu vezi ce slabă e?

Mătușa Saveta s-a supărat foc și a doua zi nici nu s-a mai uitat la mine. S-a uitat la... veterinar, că-l chemase de dimineață, la stăruințele mele. Iar veterinarul a sfătuit-o să nu o mai ocolească pe Tinca și să nu-i mai cate pricina, ci să învețe de la ea.

Azi am primit o scrisoare de la mătușa Saveta, care m-a bucurat mult. Îmi scrie printre altele: „Vei știi că vaca se simte bine de cînd o îngrijesc mai acătării și dă lapte cum nici n-aș fi crezut. Și mai află că am devenit și eu colectivistă. Că sint tare mulțumită și te rog ceva: nu mai spune și altora de chestia cu prosopul...”

Iar eu uite că m-am ținut de cuvînt. N-am spus nimănui. Am scris.

I. AVIAN

Tot bărbatul e de vină!

Petre Velciu stă pe giadurul Cam de pe la ora șase, Frămîntîndu-se în taină Că nevasta... vrea să-l lase! De ce vrea să-l lase Dina, Asta ar putea s-o spună Și Ilie Nedelcioiu Și mulți alții din comună — Că, să vezi cum stă povestea: Velciu Dina-i împotriva, Deși el se hotărîse Ca să intre-n colectivă, Și atuncea îi spusese La iuteală cuvînt greu: — Dacă intri-n colectivă, Nu mai ești bărbatul meu. Încercase să-i explice Secretara din comună Că recolta-n colectivă E mai mare și mai bună — Însă Dina, Bat-o vina, O ținea neapărat: — Ori renunță el la asta, Ori renunț eu... la bărbat! Iată pentru ce-l frămîntă Pe bărbat problema asta: Dacă intră-n colectivă, Cum rămîne cu... nevasta?

Ieri, trecînd iar prin comună Văd un lung convoi de care Pline viri cu saci de grîne

Și sătenii-n sărbătoare, — Iar în fruntea lor, vîioasă Harnică precum albina, Cine chiuia mai tare? N-o să credeți! Velciu Dina! Indemna de zor călușii De-ai fi zis că-l bagă-n drac, Căci era cam grea povara Celor douăzeci de saci!

— Ce faci, bre? Iar ea, sprintară, O privire îmi aruncă: — Păi, nu vezi? Ducem

venitul Pentru zilele de muncă Și mă lupt cu murguleșii Fiindcă nu-s obișnuiți Ca să care dîintr-o dată Ditama! saci ghiftuiți! — Păi... intrăși în colectivă? Iar temeia: — Precum vezi! Am intrat din primăvară! — Cum, și nu mai... divorțezi? Rîde Dina, arătîndu-și Dinții de mărgăritar: — Bun băiat este Petrică, Dar nu-... autoritar! Am pierdut doi asi degeaba Cîndăndu-ne atît. Da' și el este de vină Că... n-a fost mai hotărît!

VALERIU FILIMON

EPIGRAME

Bibliotecarei frunțase Amet Merzié, din com. Valu-Traian, reg. Dobrogea.

Toată lumea te lubeste, Sfatul bun îți prețuiește; De belșug cu toți au parte, Că lucrează... ca la carte!

Tinăra Seitabla Perian este îngrijitoare frunțasă la ferma de păsări a g.a.c. „Albina” din satul Tătaru, regiunea Dobrogea.

Îngrijitoarea cu pricina aduce numai bucurie: de cînd muncește la „Albina” e un model de... hărnicie.

La S.M.T. Podul Poaiei, regiunea Iași, se desfășoară o slabă activitate culturală.

În domeniul cultural Cum nu se prea activează, Munca asta-n stațiune Deseori... staționează!

I-AU IEȘIT CU PLIN ÎN CALE ȘI N-A MAI PRIVIT ÎN VALE...!



(Desen de ȘT. MUNTEANU)